

רשומות

קובץ התקנות

23 במאי 1963

1451

כ"ט באייר תשכ"ג

עמוד	
1502	תקנות הנכים (תגמולים ושיקום) (הכשרה מקצועית) (תיקון), תשכ"ג—1963
	תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח מפני פגיעה בעבודה של עובדים עצמאיים) (תיקון), תשכ"ג—1963
1503	תקנות התניכות (חשמלאות רכב), תשכ"ג—1963
1504	תקנות התניכות (פחחות רכב), תשכ"ג—1963
1504	תקנות הנמלים (אגרות לכלי שיט) (תיקון), תשכ"ג—1963
1505	תקנות התעבורה (תיקון מס' 3), תשכ"ג—1963
1505	צו התעבורה (עבירות קנס) (תיקון), תשכ"ג—1963
1506	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי להסעה במוניות) (תיקון), תשכ"ג—1963
1506	צוים בדבר המרת מקרקעין מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"
1507	החלטות הכנסת בדבר הוראות המגדילות או המטילות בלו, מכס, מס קניה או היטלים
1508	חוק עזר של מסילות הברזל (תיקון), תשכ"ג—1963
1510	אכרזת תקנים (תקן ישראלי 61 — אדר תשכ"א (פברואר 1961) — מגופים מיצקת ברזל לקחי מיס), תשכ"ג—1963
1511	

מדור לשלטון מקומי

	חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז המרכז (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי חכנון ערים של מחוז המרכז) (תיקון), תשכ"ג—1963
1512	חוק עזר לבית-דגן (מפגעי הברואה), תשכ"ג—1963
1513	חוק עזר לבית-שאן (מודעות ושלטים), תשכ"ג—1963
1518	חוק עזר לקריית-גת (אגרת תעודת אישור), תשכ"ג—1963
1521	חוק עזר לקריית-מלאכי (אספקת מים), תשכ"ג—1963
1521	חוק עזר לשפיר (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ג—1963
1527	החלטת המועצה המקומית טורעאן בדבר קנס פיגורים
1528	תיקון טעויות

חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט—1959 [נוסח משולב]

תקנות בדבר הכשרה מקצועית

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 45 ו-48 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט—1959 [נוסח משולב]¹, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 1

1. בתקנה 1 לתקנות הנכים (תגמולים ושיקום) (הכשרה מקצועית), תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות), בסופה, יבוא:

„מוסד” — לרבות מפעל של תעשייה, סחר, מלאכה וכל מוסד שבו יוכל הנכה לקבל הכשרה מקצועית כתלמיד, חניך, שוליה או עובד;

„שכר לימוד” — לרבות אגרת לימוד, דמי הרשמה לבית הספר, דמי בחינות, דמי שימוש בספריות, ודמי השתלמות בחוגים במסגרת בית הספר.”

2. בתקנה 21 לתקנות העיקריות —

תיקון תקנה 21

- (1) במקום הרישה יבוא:

„(א) במימון שיקום שתקופתו שנה אחת בלבד ובשנה הראשונה למימון שיקום שתקופתו למעלה משנה יינתן המימון כמענק שיכלול —”;
- (2) בתקנת משנה (א), במקום הפסקאות (2) ו-(3) יבוא:

„(2) שכר לימוד או השתתפות בשכר עבודה של נכה המקבל הכשרה מקצועית כשוליה או כעובד בשיעורים שמנהל המחלקה או הממונה והמוסד שבו תינתן לנכה הכשרה מקצועית שאושרה לו יסכימו עליהם;

(3) הוצאות רכישת מכשירי לימוד, ציוד, ספרי לימוד וכיוצא באלה בשיעור שיאושר על ידי מנהל המחלקה או הממונה, בהתאם להנחיות בנדון של ראש האגף; אולם לא יותר מאשר — 75 לירות.”
- (3) אחרי תקנת משנה (א) יבוא:

„(ב) (1) בשנה השנייה ובכל שנת מימון שיקום נוספת יהולו, בשינויים המ- חייבים לפי הענין, הוצאות מימון השיקום הקבועות בתקנה 13 לתקנות הנכים (תגמולים ושיקום) (תקנות להשתלמות מקצועית במוסדות להש- כלה גבוהה), תשט"ו—1955³.

(2) כל סכום של פרס לימודים מכל מקור שהוא אשר יקבל נכה תוך תקופת מימון לפי תקנת משנה זו ינוכה מסד התשלומים המגיעים לו לפי תקנת משנה זו.”

3. בתקנה 22 לתקנות העיקריות —

תיקון תקנה 22

- (1) במקום „לגבי נכה הנזכר בתקנה 21 (1) (ג) יבוא „(א) לגבי נכה שדרגת נכותו היא 35% ועד 49%”;
- (2) אחרי תקנת משנה (א) יבוא:

„(ב) (1) לגבי נכה בעל דרגת נכות מיוחדת שאין לו תעודת בגרות — כאשר סבורה הועדה כי לשם הכשרה מקצועית שאושרה לנכה דרושה קבלת תעודת בגרות, רשאית לאשר לו, נוסף למימון השיקום בתקופה האמורה

¹ ס"ח 295, תשי"ט, עמ' 276.

² ק"ת 1101, תשכ"א, עמ' 982; ק"ת 1149, תשכ"א, עמ' 1795.

³ ק"ת 500, תשט"ו, עמ' 600; ק"ת 899, תשי"ט, עמ' 1248.

בתקנה 27, מימון שיקום לשנה נוספת שתקדים את מימון השיקום לפי התקנה האמורה ושמטרתו להכשיר את הנכה לקבלת תעודת הבגרות ;
 (2) הועדה תקבע את המוסד והתנאים שבהם תינתן לנכה האמור השי-
 קום שאושר לו לפי פסקה (1) ;
 (3) לענין תקנת משנה זו „דרגת נכות מיוחדת” — עיוור בשתי עיניו
 או קטוע שתי ידיים או משותק שיתוק מלא.”

תיקון
תקנה 28

4. בתקנה 28 לתקנות העיקריות —

- (1) בפסקה (2), במקום „מראש בין מנהל המחלקה” יבוא „בין המנהל או הממונה” ;
 (2) בפסקה (3), במקום „מנהל לשכה” יבוא „הממונה”.

השם

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הנכים (תגמולים ושיקום) (הכשרה מקצועית) (תיקון)”,
 תשכ”ג—1963.”

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

י”ד באייר תשכ”ג (8 במאי 1963)
(חמ 781005)

חוק הביטוח הלאומי, תשי”ד—1953

תקנות בדבר ביטוח מפני פגיעה בעבודה של עובדים עצמאיים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 16, 17 ו-115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי”ד—1953,¹
 וסעיף 8 לתוספת הרביעית לחוק, אני מתקין תקנות אלה :

תיקון תקנה 8

1. בתקנה 3 לתקנות הביטוח הלאומי (ביטוח מפני פגיעה בעבודה של עובדים עצמ-
 איים), תשי”ז—1957² —

- (1) בתקנת משנה (א), אחרי „לפי סעיף 36 לחוק (להלן — התקופה הקור-
 בעת)” יבוא „או אם הכנסותיו החייבות בדמי ביטוח לפי קביעה על פי סעיף
 43(ב) לחוק עקב מעבר מסוג אחד של ביטוח למשנהו אינן משקפות נאמנה,
 לדעת המוסד, את הכנסותיו השנתיות של המבוטח” ;
 (2) בתקנת משנה (ב), אחרי „בגלל ימי העדרות” יבוא „העולים על 25 ימי
 עבודה”.

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (ביטוח מפני פגיעה בעבודה של עובדים
 עצמאיים) (תיקון), תשכ”ג—1963.”

יגאל אלון
שר העבודה

ט”ז באייר תשכ”ג (10 במאי 1963)
(חמ 75084)

¹ ס”ח 187, תשי”ד, עמ’ 6.

² ק”ת 715, תשי”ז, עמ’ 1635 : ק”ת 1073, תשכ”א, עמ’ 392.

חוק החניכות, תשי"ג—1953

תקנות בדבר תקופת החניכות, הגיל המינימלי וההשכלה המינימלית
בחשמלאות רכב

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 4 ו-5 לחוק החניכות, תשי"ג—1953¹, אני מתקין תקנות
אלה:

1.	תקופת החניכות בחשמלאות רכב היא שלוש שנים.	תקופת
החניכות
2.	(א) הגיל המינימלי לחניכות בחשמלאות רכב הוא ארבע־עשרה שנה.
(ב) ההשכלה המינימלית לחניכות בחשמלאות רכב היא סיום החינוך היסודי
כמשמעותו בחוק לימוד חובה, תש"ט—1949 ² .	גיל והשכלה
מינימליים
3.	לתקנות אלה ייקרא „תקנות החניכות (חשמלאות רכב), תשכ"ג—1963“.	השם
	ט"ז באייר תשכ"ג (10 במאי 1963)
(חמ 75063)	יגאל אלון
שר העבודה

¹ ס"ח 128, תשי"ג, עמ' 108.
² ס"ח 26, תש"ט, עמ' 287.

חוק החניכות, תשי"ג—1953

תקנות בדבר תקופת החניכות, הגיל המינימלי וההשכלה המינימלית
בפחחות רכב

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 4 ו-5 לחוק החניכות, תשי"ג—1953¹, אני מתקין תקנות
אלה:

1.	תקופת החניכות בפחחות רכב היא שלוש שנים.	תקופת
החניכות
2.	(א) הגיל המינימלי לחניכות בפחחות רכב הוא ארבע עשרה שנה.
(ב) ההשכלה המינימלית לחניכות בפחחות רכב היא סיום שש שנות לימוד בכיתות
א' עד ו' ועד בכלל, במוסד חינוך מוכר כמשמעותו בחוק לימוד חובה, תש"ט—1949 ² .	גיל והשכלה
מינימליים
3.	לתקנות אלה ייקרא „תקנות החניכות (פחחות רכב), תשכ"ג—1963“.	השם
	ט"ז באייר תשכ"ג (10 במאי 1963)
(חמ 75063)	יגאל אלון
שר העבודה

¹ ס"ח 128, תשי"ג, עמ' 108.
² ס"ח 26, תש"ט, עמ' 287.

חוק רשות הנמלים, תשכ"א — 1961

פקודת הנמלים

תקנות בדבר אגרות שירותים לכלי שיט

בתוקף סמכויותי לפי הסעיפים 20 (ב) ו-21 (ב) לחוק רשות הנמלים, תשכ"א—1961, הסעיפים 4, 10 ו-17 לפקודת הנמלים², והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948³, אני מתקין תקנות אלה:

- בתקנה 18 לתקנות הנמלים (אגרות לכלי שיט), תשכ"א—1960⁴, במקום "50% מהאגרות המגיעות" יבוא "25% מהאגרות הנקובות בתוספת".
- תחילתן של תקנות אלה היא ביום י"ז בתמוז תשכ"א (1 ביולי 1961).
- לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנמלים (אגרות לכלי שיט) (תיקון), תשכ"ג—1963".

ישראל ברייהודה

ד' באייר תשכ"ג (28 באפריל 1963)
(חם 755317)

שר התחבורה

- ¹ ס"ח 944, תשכ"א, עמ' 145.
- ² חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.
- ³ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- ⁴ ק"ת 1055, תשכ"א, מס' 46.

פקודת התעבורה

תקנות לכיצוע הפקודה

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 15, 16 ו-70 לפקודת התעבורה¹, אני מתקין תקנות אלה:

- אחרי תקנה 246 לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות), יבוא:
א. 246א. (א) על אף האמור בתקנה 246, לא יינתן רשיון להוראה, היתר להוראה עיונית או היתר לניהול מקצועי של בות ספר, אם הועסק מבקש הרשיון או ההיתר כעובד במשרד רישוי של משרד התחבורה במשך תקופה של שתי שנים שקדמה להגשת הבקשה.
(ב) הוראות תקנה משנה (א) לא יחולו על מבקש רשיון או היתר אשר נבחן לפי סימן זה לפני תחילתה של תקנה זו.

- בתקנה 250 לתקנות העיקריות, אחרי תקנה משנה (ב) יבוא:
"ג) על אף האמור בתקנה משנה (א), לא יורשה אדם להיבחן לקבלת רשיון להוראת נהיגה או היתר להוראה עיונית, אם הועסק כעובד במשרד רישוי של משרד התחבורה במשך תקופה של שתי שנים שקדמה למועד הבחינה".

- לתקנות אלה ייקרא "תקנות התעבורה (תיקון מס' 3), תשכ"ג—1963".

ישראל ברייהודה

כ' באייר תשכ"ג (14 במאי 1963)
(חם 756125)

שר התחבורה

- ¹ דיני מדינת ישראל, נוסח הרש"ל, תשכ"א, עמ' 173.
- ² ק"ת 1125, תשכ"ג, עמ' 1425; ק"ת 1397, תשכ"ג, עמ' 730.

קובץ התקנות 1451, כ"ט באייר תשכ"ג, 23.5.1963

פקודת התעבורה

צו בדבר עבירות קנס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 לפקודת התעבורה¹, אני מצווה לאמור:

- תיקון התוספת
- חשם
1. בתוספת הראשונה לצו התעבורה (עבירות קנס), תשכ"א—1961², בחלק א', לצד תקנה 138, מתחת לכותרת „שיעור הקנס בלירות“, במקום „10“ יבוא „20“.
2. לצו זה ייקרא „צו התעבורה (עבירות קנס) (תיקון)“, תשכ"ג—1963.

י' באייר תשכ"ג (30 באפריל 1963) ישראל בריהודה
שר התחבורה

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
² ק"ח 1128, תשכ"א, עמ' 1531.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר מניעת הפקעת שכר הסעה במוניות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5, 6 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

- תיקון חלק א' לתוספת
1. בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי להולכה במונית), תשי"ח—1958², בתוספת, בחלק א', במקום סעיף 1 יבוא:
1. שכר ההסעה יהיה:

ממקום ואף מקום (בכל כיוון)	שכר בלירות להסעה בכיוון אחד	ממקום ואף מקום (בכל כיוון)	שכר בלירות להסעה בכיוון אחד
בין ירושלים ובין תל־אביב־יפו	2.70	בין תל־אביב־יפו ובין טבריה	5.50
חיפה	5.45	רחובות	—80
באר־שבע	3.65	צפת	5.70
בין תל־אביב־יפו ובין חיפה	3.00	בין חיפה ובין הדרה	1.80
באר־שבע	3.05	עכו	—80
אשקלון — העיר הישנה	1.95	נהריה	1.25
שכ' אפרודר	2.00	טבריה	3.00
הדרה	1.80	צפת	2.85
נתניה	1.20	בין באר־שבע ובין מצפה רמון	3.25
עפולה	3.55		

- תחילתו של צו זה היא ביום ג' בניסן תשכ"ג (28 במרס 1963).
2.

תחילה

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ח 807, תשי"ח, עמ' 1580; ק"ח 806, תשי"ט, עמ' 1208; ק"ח 1186, תשכ"א, עמ' 2548.

3. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי להסעה במוניות) חשם (תיקון), תשכ״ג—1963“.

י״ט באייר תשכ״ג (6 במאי 1963) (חמ 75683)
ישראל בר־יהודה
שר התחבורה

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש״ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש״ך—1960¹, אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום המקרקעין של תל־אביב־יפו כמקרקעין מסוג „מתרוכה“ יומרו למקרקעין מסוג „מירי“ ויירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

הנוש	החלקה	שטח החלקה במ״ר	השטח להמרה במ״ר
6020	247	10796	3732

דב יוסף
שר המשפטים

י״ט באייר תשכ״ג (13 במאי 1963) (חמ 70130)

¹ ס״ח 316, תש״ך, עמ׳ 92.

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש״ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה“ לסוג „מירי“

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש״ך—1960¹, אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום המקרקעין של נתניה כמקרקעין מסוג „מתרוכה“ יומרו למקרקעין מסוג „מירי“ ויירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

הנוש	החלקה	שטח החלקה במ״ר	השטח להמרת במ״ר
8271	17	8465	514

דב יוסף
שר המשפטים

י״ט באייר תשכ״ג (13 במאי 1963) (חמ 70130)

¹ ס״ח 316, תש״ך, עמ׳ 92.

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה” לסוג „מירי”

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960, אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום המקרקעין של נתניה כמקרקעין מסוג „מתרוכה” יומרו למקרקעין מסוג „מירי” וירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

תוספת

הגוש	החלקה	שטח החלקה במ"ר	השטח להמרה במ"ר
8274	50	9197	409
י"ט באייר תשכ"ג (13 במאי 1963) (חמ 70130)			
1 ס"ח 316, תש"ד, עמ' 92.			
דב יוסף שר המשפטים			

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה” לסוג „מירי”

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה“), תש”ך—1960, אני מצווה כי שטח של 92 מטר מרובע מתוך הקרקע הידועה כחלקה 170 בגוש 6122, והרשומה בלשכת רישום המקרקעין של פתח-תקוה לפי שטר מס' 515 מיום 27 באוקטובר 1930 כקרקע מסוג „מתרוכה”, יומר לקרקע מסוג „מירי” וירשם בלשכה האמורה בהתאם לכך.

י"ט באייר תשכ"ג (13 במאי 1963) (חמ 70130)	דב יוסף שר המשפטים
1 ס"ח 316, תש"ד, עמ' 92.	

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המנדיליות או המטילות בלו

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו הבלו על טבק (שינוי תעריף) (תיקון), תשכ"ג—1963,² שכתוצאה מהן מוגדל בלו או מוטל בלו על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ' באייר תשכ"ג (14 במאי 1963)

אריה בן-אליעזר
סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159;
ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.
² ק"ה 1421, תשכ"ג, עמ' 1075.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949¹, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 2), תשכ"ג—1963², שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ' באייר תשכ"ג (14 במאי 1963)

אריה בן-אליעזר
סגן יושב ראש הכנסת

(חמ 72801)

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159;
ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.

² ק"ח 1421, תשכ"ג, עמ' 1079.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949¹, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 3), תשכ"ג—1963², שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ' באייר תשכ"ג (14 במאי 1963)

אריה בן-אליעזר
סגן יושב ראש הכנסת

(חמ 72801)

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159;
ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.

² ק"ח 1421, תשכ"ג, עמ' 1081.

חוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור ההוראות המגדילות או המטילות מס קניה

בהתאם לסעיף 3 (ב) לחוק מס קניה (סחורות ושירותים), תשי"ב—1952¹, וסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949², מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 15), תשכ"ג—1963³, שכתוצאה מהן מוגדל מס קניה או מוטל מס קניה על סחורה שהיתה פטורה ממנו.

נתקבלה בכנסת ביום כ' באייר תשכ"ג (14 במאי 1963)

אריה בן-אליעזר
סגן יושב ראש הכנסת

(חמ 72384)

¹ ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 344; ס"ח 153, תשי"ד, עמ' 113; ס"ח 243, תשי"ה, עמ' 60;
ס"ח 364, תשכ"ב, עמ' 44.

² ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 159;
ס"ח 303, תש"ד, עמ' 18.

³ ק"ח 1421, תשכ"ג, עמ' 1088.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח — 1958
החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות היטלים

בהתאם לתקנה 3 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצר־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 8), תשכ"ג—1963,² שכתוצאה מהן מוגדל היטל או מוטל היטל על טובין שהיו פטורים ממנו. נתקבלה בכנסת ביום כ' באייר תשכ"ג (14 במאי 1963)

אריה בן־אליעזר (חמ 74043)
סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18 ; ס"ח 393, תשכ"ג, עמ' 76.
² ק"ח 1415, תשכ"ג, עמ' 1000.

תקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח — 1958
החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות היטלים

בהתאם לתקנה 3 לתקנות־שעת־חירום (תשלומי חובה), תשי"ח—1958, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצר־שעת־חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 10), תשכ"ג—1963,² שכתוצאה מהן מוגדל היטל או מוטל היטל על טובין שהיו פטורים ממנו. נתקבלה בכנסת ביום כ' באייר תשכ"ג (14 במאי 1963)

אריה בן־אליעזר (חמ 74043)
סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18 ; ס"ח 393, תשכ"ג, עמ' 76.
² ק"ח 1421, תשכ"ג, עמ' 1001.

פקודת מסילות הברזל הממשלתיות, 1936
חוק עזר בדבר מסילות הברזל

בתוקף סמכותי לפי סעיף 42 לפקודת מסילות הברזל הממשלתיות, 1936,¹ אני מתקין חוק עזר זה:

- בסעיף 13 לחוקי עזר של מסילות הברזל,² במקום פסקה (ב) יבוא:
„(ב) היורק על הרצפה או על חלק אחר מקרון של הרכבת, או על הרציף, באולם המתנה, במזנון או בחדר אחר או במסדרונות שבכל תחנה מתחנות הרכבת, או המכלכל מקום כאמור על ידי זריקת פסולת, בדלי סיגריות, עטיפות או קליפות שלא לתוך המיכלים המיועדים לכך, או בכל דרך אחרת.”
- לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר של מסילות הברזל (תיקון), תשכ"ג—1963.”

נתאשר.
י"ד באייר תשכ"ג (8 במאי 1963) המנהל הכללי של מסילות הברזל הממשלתיות
(חמ 75624)

ישראל ברייהודה
שר התחבורה

¹ ע"ר 1936, חום 1 מס' 593, עמ' 169.
² חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2200.

חוק התקנים, תשי"ג-1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג-1953, שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי "ת"י 61-אדר תשכ"א (פברואר 1961) — מגופים מיצקת ברזל לקווי מים" הוא תקן רשמי.
2. התקן האמור הופקד —
- (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, רח' מוא"ה 76, תל-אביב-יפו;
- (2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, רח' אגרון 30, ירושלים;
- (3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב והמרכז, משרד המסחר והתעשייה, רח' מוא"ה 76, תל-אביב-יפו;
- (4) במשרד מנהל מחוז חיפה והצפון, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות, חיפה;
- (5) במכון התקנים הישראלי, רח' בני-ישראל, רמת-אביב, תל-אביב-יפו, וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.
3. תחילתה של אכרזה זו היא כתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.
4. אכרזות תקנים (תקן ישראלי 61 — נובמבר 1951 — מגופים מיצקת ברזל לקווי מים), תשי"ט-1959² — בטלה מיום תחילתה של אכרזה זו.
5. לאכרזה זו ייקרא "אכרזות תקנים (תקן ישראלי 61 — אדר תשכ"א (פברואר 1961) — מגופים מיצקת ברזל לקווי מים), תשכ"ג-1963".

י"ד באייר תשכ"ג (8 במאי 1963)
(חט 74082)

מ' גלברט
הממונה על התקינה

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.
² ס"ת 925, תשי"ט, עמ' 1674.

מדור לשלטון מקומי

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז המרכז, בדבר פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון ערים של מחוז המרכז

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936,¹ מתקינה הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז המרכז, חוק עזר זה:

1. בסעיף 7א לחוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז המרכז (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון ערים של מחוז המרכז), תשט"ז—1955,² אחרי פסקה (1) יבוא:

„(א1) תקנות בנין ערים (בניני ארעי) ³ ;

(ב1) תקנות הוועדה המרכזית לבנין ערים בדבר מסי רשיונות לבנין וסידור ובנין דרכים באזורים של בנין עיר ⁴ ;

(ג1) חוקי עזר של רמלה (תכנית בנין עיר כללית), 1941 ⁵ ;

(ד1) תקנות בנין ערים (מחוז לוד) (מינוי מפקחים), תשי"א—1951 ⁶ ;

(ה1) תקנות בנין ערים (מחוז השומרון) (מינוי מפקחים), תשי"א—1951 ⁷ .

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז המרכז (פיקוח על בנינים והקמתם בשטחי תכנון ערים של מחוז המרכז) (תיקון), תשכ"ג—1963”.

י ג ו ב ר נ י ק

נתאשר.

י"ח בשבט תשכ"ג (12 בפברואר 1963) יושב ראש הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר מחוז המרכז (חמ 76516)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1936, חוס' 1 מס' 589, עמ' 153.

² ק"ת 571, תשט"ז, עמ' 317 ; ק"ת 768, תשי"ח, עמ' 727 ; ק"ת 1310, תשכ"ב, עמ' 1915.

³ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2359.

⁴ ע"ר 1929, חוס' 2 מס' 232, עמ' 114.

⁵ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 1623.

⁶ ק"ת 174, תשי"א, עמ' 1025.

⁷ ק"ת 174, תשי"א, עמ' 1026.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבית-דגן בדבר מפגעי תברואה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית בית-דגן חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„בור שופכין“ — כל מבנה, בין מעל לקרקע ובין מתחתיה, שנועד לקיבולם או לאגירתם של צואים, דלוחים, שפכים, או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות כל סוג של בור רקב, בור חלחול או בית קיבול אחר הבנוי אבן, לבנים או כל חומר אחר, לרבות ביב או תעלה;

„ביב בית“ — ביב המשמש לניקוזו של בנין או של מגרש אחד, או לניקוזם של קבוצה של בנינים הנמצאים בתחומי מגרש אחד, או לניקוזם של שני מגרשים סמוכים ושל המבנים שעליהם, לשם העברת מי הניקוז אל בור שופכין או אל ביב ציבורי, וכולל אביזרי הביוב, מחסומים ותאי בקרה;

„ביב ציבורי“ — ביב המשמש להעברת צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות אביזרי הביוב, מחסומים ותאי בקרה וכל חלקיהם, ולמעט ביב בית;

„מיתקן תברואה“ — אינסטלציה סניטרית, וכולל את כל הקבוצות, המחסומים, הסעיפים, הצינורות ואביזריהם בפנים הבנין ומחוץ לו וכן המחסומים ותאי הבקרה בביב או בביב ציבורי, בורות השופכין, וכולל גם את המיתקן לחימום הבנין ולחימום מים ומערכת אספקת המים על כליה, צינורותיה ואביזריה;

„בעל הנכסים“ — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה של למעלה משלוש שנים;

„מבנה“ — בנין, צריף, סככה, אוהל או מבנה-חוץ כלשהו, בין קבוע ובין ארעי, או כל חלק מהם על כל מיתקניהם, לרבות מיתקני תברואה, בין שהם מצויים בתוך המבנה ובין שהם מצויים בסביבתו;

„ליקוי“ — לגבי מבנה — פגם במבנה עצמו, בין אם היה קיים מלכתחילה ובין אם נתהווה לאחר זמן;

„המועצה“ — המועצה המקומית בית-דגן;

„ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מחזיק“ — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„תברואן“ — רופא המועצה, מנהל המחלקה לתברואה של המועצה, מהנדס התברואה של המועצה או כל פקיד מועצה אחר שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של תברואן;

„נכסים“ — מבנים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים;

„תעלת שופכין“ — לרבות סעיפי תעלת שופכין, תאי בקרה וכן כל ביב שאינו ביב כמשמך עותו בחוק עזר זה;

„בעלי חיים“ — כל בעל חי לרבות דגים;

„מאושר“ — מאושר על ידי המועצה או על ידי משרד הבריאות.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.

- (1) העדר בתי כסא במספר מספיק ומטיפוס מאושר או קיום בית כסא שאינו מטיפוס מאושר, בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית.
- (2) העדר פחי אשפה במספר מספיק ומטיפוס מאושר בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית.
- (3) גג, תקרה או קיר, מעקה, ארובה, תריס, חלון, אשנב, דלת או מפתח, מזחילה, ביב, תעלה, מרזב, צינור, מיתקן תברואה, שהוא לקוי, בכללו או בחלקו, באופן שעלולים לחדור דרכו מים, רטיבות, טחב או רוח, במידה שלפי דעת התברואן יש בכך משום נזק לבריאות, אם בבנין עצמו או בבנין סמוך.
- (4) החזקת נכסים בצורה או באופן אשר, לדעת התברואן, מזיקה או עלולה להזיק לבריאות.
- (5) צפיפות מרובה בנכסים אשר, לדעת התברואן, עלולה להזיק לבריאות, וכן שימוש בנכסים בצורה העלולה להזיק לבריאות.
- (6) העדר בור שופכין או ביב בית בנכסים, וכן קיום בור שופכין או ביב בית שהוא, לדעת התברואן, לקוי, אינו מתאים לתכליתו או אינו מספיק לניקוז היעיל של הנכסים, וכן ביב או מיתקן תברואה או חלק ממנו שהוקמו ללא היתר לפי פקודת בנין ערים, 1936², או שלא לפי תנאי ההיתר, ואשר, לדעתו של התברואן, לקויים או אינם מתאימים לתכליתם.
- (7) כל אסלה או קבוצה אחרת במיתקן תברואה שאינה מצוידת במחסום, או שהמחסום אינו מטיפוס מאושר או שאינו קבוע כהלכה, לדעת התברואן.
- (8) כל סעיף או צינור שופכין, צואים או דלוחים שנקבעו בתוך בנין או מחוצה לו מבלי שהוא חסום במחסום מטיפוס מאושר.
- (9) בריכה, תפירה, מזחילה, תעלה, בור מים, מיכל מים, בית כסא, אסלה, משתנה, בור שופכין, ביב, בור פסולת, פח אשפה, גן, גג, טכנה או חצר שהם במצב מזוהם או, שלדעת התברואן, עלול להזיק לבריאות.
- (10) באר, בור מים, מיכל מים וכל מקום המשמש לאגירת מים אשר, לדעת התברואן, נמצאים במצב העלול לגרום לזיהום המים שבתוכם או להתפתחות יתושים בהם.
- (11) תא בקרה של בור שופכין או של ביב בית, שאינם מצוידים במכסה ברזל או ביטון לא חזירים ומטיפוס מאושר, והעלולים לגרום להתפתחות יתושים בהם.
- (12) צינור שופכין, צינור דלוחים, צינור אוורור, בור שופכין, תא בקרה, כוך או ביב שהם סדוקים, שבורים, סתומים או פגומים, באופן שגזים או נוזלים שבהם עלולים לפרוץ החוצה או לחלחל מתוכם.
- (13) מחבר או חיבור לקוי של כל ביב, צינור שופכין, צינור דלוחים, אסלה או של כל צינור או מחסום במיתקן תברואה.
- (14) השימוש בצינור גשם כצינור שופכין או דלוחים, או שפיכת כל נוזל אחר דרך צינור גשם.
- (15) כל צינור גשם, מרזב או מגלש הקשור, במישרין או בעקיפין, עם כל ביב, צינור שופכין, צינור דלוחים או תעלת שופכין.

² ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 589, עמ' 153.

- (16) הצטברות חומר כל שהוא בין בתוך בנין ובין בסביבתו אשר, לדעת התברואן, גורמת או עלולה לגרום לרטיבות או לטחב בבנין סמוך.
- (17) הצטברות של עפר, אבנים, עצים, גרוטאות של מתכת, חלקים של כלי רכב, זבל, נוצות או פסולת אחרת אשר, לדעת התברואן, מזיקים או עלולים להזיק לבריאות.
- (18) העדר מעשנה שיש צורך בה בבנין, לדעת התברואן, או מעשנה בבנין שהיא שבורה או לקויה, או שאינה גבוהה למדי, או שהיא פולטת עשן באופן הגורם נזק לבריאות, לדעת התברואן.
- (19) תנור, את, קמין או כבשן, בין שהוא משמש למלאכה ובין לתכלית אחרת ואשר, לדעת התברואן, אינו מאכל כראוי או חמרי הדלק בתוכו וגורם על ידי כך לפליטת עשן או גזים במידה המזיקה או העלולה להזיק לבריאות.
- (20) ניקוי, ניעור או חביטה של מרבד, שטיח או כלי מיטה ברשות הרבים או בחצר, מכל קומת בנין או דירה באופן המזיק לבריאות, לדעת התברואן.
- (21) בית חרושת, בית מלאכה, מקום עבודה או מחסן מכל סוג שהוא המוחזק קים במצב לא נקי, או שהצפיפות בהם עלולה לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן.
- (22) כל אבק או פסולת הנוצרים במהלך העבודה בבית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא, הגורמים או העלולים לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן.
- (23) החזקת בעלי חיים באופן המזיק או עלול להזיק לבריאות, לדעת התברואן.
- (24) מבנה הגורם או העלול לגרום לשריצת חולדות, עכברים או חרקים ושרצים אחרים בהם או להתפתחותם.
- (25) שטח אדמה שאינו גדור במידה מספקת, לדעת התברואן, והעלול לשמש להצטברות אשפה או פסולת.
- (26) עצים או שיחים אשר ענפיהם בולטים או מתפשטים לעבר כל רחוב והגורמים או עלולים לגרום לתקלה לעוברים ושבים.
- (27) גרימת רעש או גזים או ריחות העלולים להזיק לבריאות, לדעת התברואן.
- (28) הפרעת השימוש במיתקן תברואה או בהספקת המים, או הפרעה כל שהיא להחזקתו היעילה של נכס מבחינה תברואית, או מבחינה אחרת.
- (29) שימוש בשפכים, בדלוחים או במי פסולת אחרים להשקאה.

3. (א) התברואן רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין זריחת החמה ובין שקיעתה לשם סילוק כל מפגע ולשם ביצוע הוראות חוק עזר זה.
- (ב) התברואן רשאי לבדוק כל ביב, צינור או מיתקן תברואה אחר, ואם ימצא צורך בכך, רשאי הוא לגלות כל ביב או מיתקן תברואה אחר, בין בעצמו או על ידי עובדי המועצה, וזאת לאחר מתן הודעה בכתב לבעל הנכס או למחזיק בו לא פחות מ-24 שעות לפני ביצוע עבודה כזאת, ובתנאי שאם לא מצא פגם בביב, בצינור או במיתקן התברואה עליו לכסות מחדש את התפירה על חשבון המועצה, וכל נזק שייגרם כתוצאה מפעולת התברואן האמורה יתוקן על ידיו על חשבון המועצה. מצא פגם כל שהוא יתן לבעל הנכס או למחזיק בנכס, לפי הוראות חוק עזר זה, התראה בכתב שבה ידרוש תיקון הפגם במועד שיקבע לכך.

סמכויות
התברואן

4. (א) על אף האמור בכל חוזה שכירות אך מבלי לפגוע בזכותו לדרוש סעד חוקי נגד אדם אחר, חייב המחזיק בנכסים לסלק כל מפגע מאותם נכסים. אולם אם אי אפשר למצוא את המחזיק, חייב בעל הנכסים, לאחר שנדרש לכך על ידי התברואן, לסלק את המפגע.

אחריות לסילוק מפגע

(ב) מפגע אשר, לדעת התברואן, נובע מליקוי במבנה הנכסים עצמו, במיתקני התברואה שבו או נובע מדבר כל שהוא בנכסים או בסביבתם אשר בו משתמש או ממנו נהגה רוב הדיירים שבנכס, חייב בעל הנכסים בלבד לסלקו; אולם אם בעל הנכסים נעדר מן הארץ או אם אי אפשר למצואו או את בא כוחו, חייב המחזיק באותם הנכסים, לאחר שנדרש על ידי התברואן בכתב, לסלק את המפגע.

(ג) היו בעלים או מחזיקים אחדים, או אלה ואלה, חייבים הם כולם יחד או כל אחד מהם לחוד, לסלק את המפגע, יהא זה מספיק למסור הודעה על סילוק המפגע לאחד מהם בלבד.

5. (א) התברואן רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האנשים החייבים לסלק מפגע, לפי הוראות חוק עזר זה, לבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוק המפגע ולמניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

הודעה לסילוק מפגע

(ב) ההודעה תכלול את המועד שבו יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).
(ג) החייב בסילוק המפגע שקיבל הודעה על כך, חייב לקיים את תנאי ההודעה לכל פרטיה.

6. לא קיים אדם החייב לסלק מפגע את דרישות התברואן לפי סעיף 5 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 5 שלא לפי התנאים הקבועים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם או מאותם אנשים החייבים לסלק את המפגע, מכולם יחד או מכל אחד מהם לחוד.

סילוק המפגע על ידי המועצה

7. דעתו של התברואן בדבר קיומו של מפגע, מקורו או מהותו, או בדבר העבודות והחמרים הדרושים לסילוק המפגע ולמניעת הישנותו תהא קובעת וסופית.

החלטת התברואן

8. (א) בעל בנין, שנמצאות בו דירות אחדות, חייב, לכשיידרש לכך על ידי התברואן, להדביק ולהחזיק במקום גראה לעין בבנין העתק מחוק עזר זה או חלק ממנו.

חובות

(ב) בעל הנכסים והמחזיק בנכסים חייבים לשמור על הנקיון בנכסים ובסביבתם באופן המניח את דעת התברואן, וכן לנקות ולסלק כל זוהמה, פסולת, זבל, דומן, או אשפה אחרת שנצטברו בנכסים או בסביבתם.

(ג) אדם המעסיק עובדים לעבודות בניה, חפירה, חציבה וכיוצא באלה, חייב להקים בית כסא ארעי לשימוש העובדים, לפי שרטוט דוגמה של משרד הבריאות, במקום שיקבע התברואן, למשך זמן ביצוע העבודות, וכן חייב, לאחר גמר העבודות, לבער ולסלק את כל הזוהמה והלכלוך שנצטברו ולפרק את בית הכסא הארעי בצורה המניחה את דעת התברואן.

9. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהיה כדין, אם נמסרה לידיו של האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או אם ההודעה נשלחה אליו בדואר במכתב רשום לפי מען מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או בנכסים שאליהם מתייחסת ההודעה. אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום

מסירת הודעות

בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
(ב) ההודעה שיש למסור אותה לפי חוק עזר זה לבעל נכסים או למחזיק בהם, יראו אותה כאילו נערכה כהלכה, אם נערכה אליו בתור „הבעל” או „המחזיק” של אותם נכסים, ללא כל שם או תיאור נוסף.

עבירות
וענשים

10. כל אדם —

- (1) המפריע לתברואן במילוי תפקידו לפי חוק עזר זה ;
- (2) המכניס שפכים או מי דלוחים בכלי קיבול המיועד לאשפה ;
- (3) המניח כלי קיבול לאשפה ברחוב ;
- (4) העושה צרכיו או משתין ברשות הרבים, במקום ציבורי, בחדר מדרגות או בכל מקום שאינו מיועד לצורך זה ;
- (5) היורק ברחוב או במקום ציבורי ;
- (6) המטיל נייר או אשפה או נוצות או כל פסולת אחרת ברשות הרבים או בבנין ציבורי ;
- (7) השופך מים או נוזלים אחרים ברשות הרבים, או המניח למים או לנוזלים אחרים שייזלו מרשותו לרשות הרבים ;
- (8) השם ברחוב בקבוקים, שכרי זכוכית, מסמרים, חומר חד, אבן, חול, ברזל, עץ, גרוטאות או חומר בניה כל שהוא ;
- (9) המשליך ברחוב קליפות, פירות או ירקות, נבלות בעלי־חיים או חלקיהן, או פסולת מזון כל שהיא ;
- (10) הרוחץ כלי רכב ברשות הרבים ;
- (11) הנובר או מחטט בתוך פחי אשפה או בכלי קיבול אחרים לאשפה ;
- (12) המאכיל בעלי־חיים ברחוב באופן שיש בו כדי לזהם את הרחוב ;
- (13) החולב בהמות בית ברחוב ;
- (14) השוחט בעלי־חיים או מורטו ברשות הרבים, בחצר או בחדר מדרגות או על גג מבנה.

דינו — קנס 100 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 5(ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 6 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 2 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

ביטוי

11. חוק עזר לבית־דגן (מניעת מפגעים), תשי״ד—1953³ — בטל.

השם

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית־דגן (מפגעי תברואה)”, תשכ״ג—1963.

שלמה אורבך

ראש המועצה המקומית בית־דגן

נתאשר,

ר' באייר תשכ״ג (30 באפריל 1963)
(חמ 81392)

חיים משה שפירא
שר הפנים

³ ק״ת 399, תשי״ד, עמ' 108.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לבית-שאן בדבר מודעות ושלטים

בחוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית בית-שאן חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„המועצה” — המועצה המקומית בית-שאן;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב;

„פרסום” — הודעת דבר לרבים במסירת תכנו בכתב או בדפוס, דרך הדבקה, הצגה, הפצה או במסירת תכנו דרך הארזה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור, הקלטה או כיוצא באלה;

„מודעה” — הודעה שפורסמה;

„שלט” — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע או כל צירוף של אלה;

„הצגה” — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;

„לוח מודעות” — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקה מודעות או מקום אחר שייוחד המועצה למטרה זו.

מודעה ושלט
טעונים רשיון

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט —

(1) כתובים עברית; או

(2) כתובים בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטחם ואת החלק העליון מהשטח והאותיות העבריות גדולות מהאותיות הלועזיות.

(ב) ראש המועצה רשאי —

(1) להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו ולהוסיף על תנאים אלה;

(2) לסרב לתת רשיון.

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או הצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עזר זה או כל דין אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה עותקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח המודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של רשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים שבה ניתן.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.

אגרות	3. (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה. (ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה. (ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלן. (ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו. (ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.	
תחולה	4. הוראות חוק עזר זה אינן חלות על — (1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי משפט או של המועצה; (2) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.	
שמירת מודעות	5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא ישבור, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות.	
דרכי פרסום אסורות	6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט שהם עלולים להיות מפגע לרבים. (ב) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי-חיים.	
מסירת פגמים	7. לא יפרסם אדם מודעה אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.	
מסכויים ראש המועצה	8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש מאת אדם שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או השלט. (ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם. (ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות בהתאם לסעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.	
פרסום על לוח מודעות	9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — מודעה על לוח המודעות. (ב) המועצה תפרסם מודעה על לוח המודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.	
עגשים	10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמש מאות לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.	
ביטול	11. חוק עזר לבית-שאן (מודעות ושלטים), תשט"ו—1955 ² — בטל.	
השם	12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבית-שאן (מודעות ושלטים)”, תשכ"ג—1963.	

² ק"ח 580, תשט"ו, עמ' 1812.

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ו))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה בלוח מודעות

רוחב כס"מ	אורך כס"מ	
62	93	מודעה גדולה
62	46	מודעה בינונית
31	46	מודעה קטנה
31	23	מודעה זעירה

תוספת שניה

(סעיפים 3 (א) ו-9 (ב))

שיעור האגרה בלירות	
1.00	1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה בקולנוע — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע — לכל מודעה
	2. מודעה המתפרסמת דרך הדבקה על לוח המודעות או במקום אחר, לכל שלושה ימים —
3.50	(א) מודעה גדולה
1.20	לכל יום נוסף, תוספת של
2.50	(ב) מודעה בינונית
0.85	לכל יום נוסף, תוספת של
1.20	(ג) מודעה קטנה
0.40	לכל יום נוסף, תוספת של
0.75	(ד) מודעה זעירה
0.25	לכל יום נוסף, תוספת של
	3. (א) שלט המותקן בשטח התפוס על ידי עסק כששטח השלט במטרים מרובעים — לכל שנה —
2.00	עד 1
4.00	למעלה מ-1 עד 2
6.00	למעלה מ-2 עד 3
8.00	למעלה מ-3 עד 4
3.00	למעלה מ-4 לכל מטר מרובע או חלק ממנו
	(ב) לכל שלט נוסף — כפל האגרה שנקבעה בפסקה (א).
	4. שלט המותקן מחוץ לשטח התפוס על ידי עסק —
25.00	לכל מטר מרובע או חלק ממנו — לשנה

אפרים דובק
ראש המועצה המקומית בית-שאן

נתאשר.
ר' באייר תשכ"ג (30 באפריל 1963)
(חמ 81416)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-גת בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-גת חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „המועצה” — המועצה המקומית קרית-גת;
 „ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך בכתב על ידי ראש המועצה.
2. המועצה רשאית לתת, לאשר או לקיים תעודות אישור או העתקי תעודות.
3. המבקש מאת ראש המועצה תעודה, אישור תעודה או קיום תעודה, ישלם למועצה אגרות אלה:
 (1) בענין הנוקע לקרקעות, בנינים וירושות — 5 לירות
 (2) בכל ענין אחר — 2.50 לירות
4. המבקש מאת ראש המועצה העתק מתעודה ישלם למועצה אגרה בסך לירה אחת.
5. ראש המועצה רשאי ליתן תעודה או העתק ממנה, לאשרה או לקיימה, בלי תשלום או בתשלום מופחת, כשהמבקש הוא עני או מוסד לצרכי צדקה, תרבות, חינוך או דת, שמטרתו אינה הפקת רווחים.
6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-גת (אגרת תעודת אישור)”, תשכ”ג—1963.

גדעון נאור

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-גת

ר' באייר תשכ”ג (30 באפריל 1963)
 (המ' 858013)

חיים משה שפירא
 שר הפנים

¹ ע”ר 1941, חוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-מלאכי בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית קרית-מלאכי חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 „מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה, סכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
 „רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד-מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לנכס;

¹ ע”ר 1941, חוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 119.

קובץ החקיקה, 1451, כ”ט באייר תשכ”ג, 23.5.1963

„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת ;
 „מדמים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים
 המסופקים לנכס ;
 „נכס” — בנין או חלק ממנו או קרקע תפוסה או בלתי תפוסה ;
 „מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על
 ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם ;
 „צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית ;
 „המועצה” — המועצה המקומית קרית-מלאכי.

חיבור
למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
 (ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב
 בצירוף מפה של אותה רשת.
 (ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה :
 (1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן
 (2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא
 יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא
 לפי היתר בכתב מאת המנהל.
 (ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה, לשינויה או להחלפתה,
 אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
 (ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים, הורה המנהל כאמור, לא יחולו
 הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או
 מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

אגרת הנחת
צינור מים

4. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל
 קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור
 שנקבע בתוספת.

רכישת
מדמים
והתקנתו

5. (א) לא יתקין אדם מדמים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
 (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-
 מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה
 תוך עשרים יום ; לא מילא הצרכן אחרי הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה
 לרכוש מדמים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של מד-המים וה-
 אביזרים בהתאם לחשבון.

- (ג) בעד התקנת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
 (ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל
 להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשים בשיעור שנקבע בתוספת.
 (ה) בעד בדיקת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון
 מדמים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי
 עובד המועצה או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.
 (ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא
 לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה,
 ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים	<p>6. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.</p> <p>(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד חמים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.</p> <p>(ג) לא פעל מד"המים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל להחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע לאותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החודשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.</p>
אספקת מים לפי חוזה	<p>7. (א) המנהל רשאי באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.</p> <p>(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.</p>
מסדונות	<p>8. המנהל רשאי באישור המועצה, לחייב צרכן או בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת חשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשווערת של הצרכן במשך שני חודשים.</p>
מועד התשלום	<p>9. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מז"מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.</p> <p>(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה, יושלם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על תשבון האגרה, סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה, רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.</p> <p>(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.</p>
מסור	<p>10. (א) הוראות סעיפים 6 ו-8 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.</p> <p>(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 6, כולו או מקצתו.</p> <p>(ג) הוראת סעיף 8 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.</p>
ניתוק הסיכור	<p>11. (א) המנהל יתרה בצרכן —</p> <p>(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;</p> <p>(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;</p> <p>(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;</p> <p>(4) שזיהם או הניח לאחר לזוהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.</p>

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של אותה הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 11(ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

13. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

14. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל עת סבירה על מנת —

- (1) להתקין מדרמים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;
- (2) לבדוק אם יש בובות, שימוש לרעה או זיהום של מים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

15. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.

חידוש חיבור שנותק

הפסקת אספקת מים

רשות כניסה

השימוש במים

מכירת מים	16. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 11(ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה. או לפי סעיף 13 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
שמירה מפני ויהום	17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.
דרישת תיקונים	18. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה. (ב) צרכן או בעל רשת פרטית שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה. (ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית, הכל לפי הענין.
מסירת הודעות	19. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, לאחד מבני משפחתו הכוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה, אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתרי נים, לפחות, הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.
ענשים	20. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2(א), 3(א), 5(ב), 12(א), 14(ב), 15, 16, 17 ו-18 (ב), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 18 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 18(ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
חשם	21. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-מלאכי (אספקת מים), תשכ"ג—1963".
שיעור האגרה בלירות	תוספת
75.—	1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג)) — לחיבור שרחבו עד $\frac{3}{4}$ " לחיבור למעלה מ- $\frac{3}{4}$ "
150.—	2. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4) — לנכס ששטחו עד 1000 מ"ר לכל מ"ר נוסף על 1000 הראשונים — תוספת של לכל חדר עד ל-30 מ"ר — תוספת של לכל מ"ר נוסף — תוספת של
200.—	
0.25	
30.—	
1.—	

שיעור האגרה
בליירות

10.—	3. אגרת התקנת מדמים (סעיף 5(ג))
0.25	4. דמי שכירות מדמים (סעיף 5(ד)) — לחודש
3.—	5. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 5(ה))
0.25	6. אגרת תיקון מדמים (סעיף 5(ה)) — לחודש
	7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש — (א) במקום שהותקן מדמים — (1) לשימוש ביתי ולעסק —
1.30	עד 10 מ"ק
0.15	לכל מ"ק נוסף על 10 — תוספת של
	(2) לחקלאות ומשקי עזר — עד ל-10 מ"ק הראשונים
1.30	כל מ"ק נוסף, עד ל-50 מ"ק, בחודשים אפריל—נובמבר
0.10	כל מ"ק נוסף מעל ל-50 מ"ק
0.15	(3) לתעשייה, בתי מלאכה, מוסדות ציבור, צבא — עד 20 מ"ק
2.60	לכל מ"ק נוסף
0.15	(4) לבניה, לכל מ"ק
0.35	(ב) במקום שלא הותקן מדמים — (1) לכל יחידת דיור
3.—	(2) לחקלאות — לדונם ראשון או חלק ממנו
15.—	לכל 100 מ"ר נוספים או חלק מהם
1.50	(3) לעסק, לבית-חרושת ולשימוש אחר — לחדר ששטחו אינו עולה על 30 מ"ר
1.50	לכל 30 מ"ר נוספים או חלק מהם
2.50	
5.—	8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ג))

דוד עבודי

ראש המועצה המקומית קרית-מלאכי

נתאשר.

י"ג בניסן תשכ"ג (7 באפריל 1963)
(חמ 85317)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לשפיר בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית שפיר חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לשפיר (מס עסקים מקומי), תשי"ח—1958³ (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
300	למעלה מ-10,000 עד 20,000	100	אדריכל, מהנדס, מתכנן או מבצע עבודות באזור
500	למעלה מ-20,000 עד 30,000		אספקה או הובלה של תוצרת חקלאית, דלק או
800	למעלה מ-30,000 עד 40,000	100	מוון לישובי המועצה
1000	למעלה מ-40,000 עד 70,000		אספקת גז לכישול —
1500	למעלה מ-70,000		עד אלה לקוחות —
	שירות אוטובוסים בין-עירוני המקיים בתחום	25	לכל 100 לקוחות או חלק מהם
1000	המועצה תחנות לאיסוף גוסעים		מאלף ומעלה —
300	שירות מקימי להובלת גוסעים או משאות	25	לכל 200 לקוחות גוסעים
50	הובלה במכונית משא — לכל מכונית	1000	אספקת מים
50	טרקטורים — לכל טרקטור	1000	אספקת חשמל
50	בית חרושת לסודה שתיה	100	חנות מכולת או צרכניה
	בית מלאכה המעסיק עובדים שכירים —	300	מאפייה ללחם או למצות
100	עד 10	200	מוסך
200	מ-11 ומעלה	50	קיוסק — מזנון
100	בנק או סניף בנק		קבלן או קבלן משנה — לעבודות בנין, כבישים,
20	חלוקת נפט לצרכנים		גשר, ביוג, הנחת צינורות מים, גדרות, הרכבת
50	חלוקת קרח לצרכנים		מכוניות, אינסטלציה חשמלית או טלגרף,
500	תחנת דלק, משאבת בנזין, נפט, סולר	100	שהיקפן לשנה בלירות —

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תשכ"ג (1 באפריל 1963).
3. על אף האמור בסעיף 3 לחוק העזר העיקרי ישולם השיעור הראשון של המס לשנת 1963/64 תוך חודש ימים מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות. אולם כל סכום ששולם על חשבו המס לשנת 1963/64 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.
4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשפיר (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ג—1963".

משה מושקוביץ
ראש המועצה האזורית שפיר

נתאשר.
י"ג באייר תשכ"ג (7 במאי 1963)
(חמ 85681)

תיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, חוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.
³ ק"ת 812, תשי"ח, עמ' 1676; ק"ת 1385, תשכ"ב, עמ' 2263.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

(סעיף 6א)

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

(סעיף 5)

הודעה על החלטת המועצה המקומית טורעאן בדבר קנס פיגורים

מודיעים בזה כי בהתאם לסעיף 6א לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 5 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², החליטה המועצה המקומית טורעאן של־אחר תום ששה חדשים מיום פרסום הודעה זו ברשומות, יווסף קנס פיגורים בשיעור של 20 אחוז על כל סכום המגיע למועצה בעד ארנונה או בעד מס עסקים מקומי, ושלא שולם תוך ששה חדשים מהמועד שנקבע לשילומו.

נתאשר.

מחמוד יוסף עדוי
ראש המועצה המקומית טורעאן

ר' באייר תשכ"ג (30 באפריל 1963)
(המ' 82032)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

תיקון טעויות

בצו לימוד חובה (ארנונה), תשכ"ג—1963, שפורסם בקובץ התקנות 1426, תשכ"ג, עמ' 1147, בתוספת —

- (1) לצד הכפר ערערה — יימחקו המספרים „6.—” בטורים השמיני והתשיעי.
- (2) לצד הכפר פסוטה — יווספו המספרים „6.—” בטורים השמיני והתשיעי.
- (3) לצד הכפר רומאנה — יימחקו המספרים „2.—” ו„8.—” בטורים הששי והשמיני.
- (4) לצד הכפר אלריינה — בטור הששי במקום „10.—” צ"ל „2.—”, ובטור השמיני יווסף המספר „8.—”.
- (5) לצד הכפר „שעב” — בטור הששי יווסף המספר „10.—”.

בתקנות בית המשפט (אגרות) (תיקון מס' 3), תשכ"ג—1963, שפורסמו בקובץ התקנות 1448, תשכ"ג, עמ' 1474, בתקנה 1 —

- (1) במקום „אחרי תקנה 11” צ"ל „אחרי תקנה 11ג”;
- (2) במקום „11א” צ"ל „11ד”.